

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-272/09 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym)

(2012/C 32/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfimétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA (przedstawiciele: M. Siragusa, avvocato, A. Winckler, avocat, G. Rizza, avvocato, T. Graf, advokat, M. Piergiovanni, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i J. Bourke, pełnomocnicy, C. Thomas, sollicitor)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 6 maja 2009 r. w sprawie T-127/04 KME Germany i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o obniżenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie decyzją Komisji 2004/421/CE z dnia 16 grudnia 2003 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/38.240 — Rury Przemysłowe) (Dz.U. L 125, s. 50) — Ustalanie cen i podział rynku — Rzeczywisty wpływ na rynek — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) KME Germany AG, KME France SAS i KME Italy SpA zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 220 du 12.9.2009

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Zjednoczone Królestwo) — Koninklijke Philips Electronics NV przeciwko Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV (C-446/09), Nokia Corporation przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09)

(Sprawy połączone C-446/09 i C-495/09) (¹)

(Wspólna polityka handlowa — Zwalczenie wprowadzania do Unii towarów podrobionych i towarów pirackich — Rozporządzenia (WE) nr 3295/94 i nr 1383/2003 — Skład celny i tranzyt zewnętrzny towarów pochodzących z państw trzecich i stanowiących imitację lub kopię produktów chronionych w Unii prawami własności intelektualnej — Interwencja organów państw członkowskich — Przesłanki)

(2012/C 32/07)

Języki postępowania: niderlandzki i angielski

Sądy krajowe

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniach przed sądami krajowymi

Strona skarżąca: Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09), Nokia Corporation (C-495/09)

Strona pozwana: Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV (C-446/09), Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09)

Przy udziale: International Trademark Association

Przedmiot

(C-446/09)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego środki uniemożliwiające dopuszczanie do swobodnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich (Dz.U. L 341, s. 8) — Dopuszczenie do swobodnego obrotu i poddanie procedurze zawieszającej — Mające zastosowanie przepisy prawne — Towary pochodzące z państw trzecich — Naruszenie praw własności intelektualnej przysługujących ich właścicielowi

(C-495/09)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co

do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7) — Pojęcie towarów podrobionych — Towary oznaczone wspólnotowym znakiem towarowym, przewożone tranzytem z państwa trzeciego, w którym zostały wyprodukowane, i przeznaczone na rynek innego państwa trzeciego — Telefony komórkowe „Nokia”

Sentencja

Wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego środki dotyczące wprowadzania do Wspólnoty i wywozu oraz powrotnego wywozu poza Wspólnotę towarów naruszających niektóre prawa własności intelektualnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 241/1999 z dnia 25 stycznia 1999 r. oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, należy dokonywać w ten sposób, że:

- towary pochodzące z państwa trzeciego i stanowiące imitację produktu chronionego w Unii Europejskiej prawem znaku towarowego lub kopię produktu chronionego w Unii prawem autorskim, prawem pokrewnym lub wzorem nie mogą być uznane za „towary podrobione” lub „towary pirackie” w rozumieniu rzeczonych rozporządzeń wyłącznie z uwagi na fakt, że zostały one wprowadzone na obszar celny Unii w ramach procedury zawieszającej;
- towary te mogą natomiast naruszać wskazane prawo, a zatem zostać uznane za „towary podrobione” lub „towary pirackie”, jeżeli zostanie udowodnione, że są one przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii Europejskiej, przy czym taki dowód zostaje przedstawiony, w szczególności gdy okaże się, że wskazane towary zostały sprzedane klientowi w Unii lub były przedmiotem oferty sprzedaży bądź reklamy skierowanej do konsumentów w Unii lub też gdy z dokumentów lub korespondencji dotyczących tych towarów wynika, że możliwe jest skierowanie ich do konsumentów w Unii;
- aby organ właściwy w zakresie wydania rozstrzygnięcia co do istoty mógł skutecznie zbadać, czy taki dowód został przedstawiony oraz czy zaistniały inne okoliczności stanowiące o naruszeniu powołanego prawa własności intelektualnej, organ celny do którego zwrócono się z wnioskiem o podjęcie działania powinien, jeżeli tylko posiada poszlaki pozwalające podejrzewać, że doszło do wskazanego naruszenia, zawiesić zwolnienie rzeczonych towarów lub przystąpić do ich zajęcia oraz, że
- do poszlak tych można w szczególności zaliczyć: fakt, że nie zostało zgłoszone przeznaczenie towarów, podczas gdy zawieszająca procedura celna, o której zastosowanie wniesiono, wymaga takiego zgłoszenia; brak szczegółowych lub wiarygodnych informacji co do tożsamości lub adresu producenta lub nadawcy towarów; brak współpracy z organami celnymi bądź też ujawnienie dokumentów lub korespondencji dotyczących danych towarów, które pozwalają przyjąć, że może nastąpić skierowanie ich do konsumentów w Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.
Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Systeme Helmholtz GmbH przeciwko Hauptzollamt Nürnberg

(Sprawa C-79/10) (¹)

(Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i elektrycznych — Artykuł 14 ust. 1 lit. b) — Zwolnienie produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwa do celów żeglugi powietrznej — Wykorzystanie statku powietrznego w celach innych niż handlowe — Zakres)

(2012/C 32/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Systeme Helmholtz GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Nürnberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 15 ust. 1 lit. j) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) — Zakres zwolnienia od podatku przewidzianego dla produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo dla żeglugi powietrznej — Przepisy krajowe ograniczające to zwolnienie do żeglugi powietrznej dokonywanej przez przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej — Loty w celach handlowych i prywatnych dokonywane samolotem należącym do przedsiębiorstwa niebędącego przedsiębiorstwem żeglugi powietrznej

Sentencja

1) Artykuł 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że ze zwolnienia z podatku od paliw wykorzystywanych do żeglugi powietrznej przewidzianego przez ten przepis nie może korzystać przedsiębiorstwo takie jak strona w postępowaniu przed sądem krajowym, które w celu rozwoju stosunków handlowych używa należącego do niego samolotu w celu zapewnienia transportu pracowników do klientów lub na targi handlowe, gdy ów transport nie służy bezpośrednio świadczeniu przez to przedsiębiorstwo odpłatnych usług lotniczych.